

El 2015 tanca amb unes taxes d'atur insostenibles i uns nivells d'ocupació i activitat molt allunyats del que preveu l'Estratègia Europa 2020

- El 40% de la disminució de l'atur en aquest darrer any és conseqüència de la caiguda de la població activa.
- El tipus d'ocupació que s'ha creat és exclusivament temporal i majoritàriament precària.
- A Catalunya hi havia 668.600 persones aturades a finals del 2015.

Els resultats de l'Enquesta de població activa (EPA) per al darrer trimestre del 2015 indiquen que el nombre de persones aturades a Catalunya ha augmentat un 1,4% respecte del trimestre anterior, és a dir, hi ha 9.000 aturats i aturades més, que deixen un total de 668.600 persones sense feina. A Espanya, la xifra d'aturats, el quart trimestre del 2015 és de 4.779.500, amb una taxa d'atur del 20,9%. La taxa d'atur a Catalunya continua sent elevada i se situa en un 17,7%, 0,2 punts percentuals més que el trimestre anterior i 2,2 punts percentuals menys respecte al 2014. Cal dir que els homes han reduït l'atur en 4.500 efectius i un 1,4%, mentre que les dones han augmentat en 13.500 dones aturades i un 4,1%. Respecte a ara fa un any, l'atur s'ha reduït en 87.900 persones, cosa que representa una disminució de l'11,6%.

Això es tradueix en 76.900 homes i 11.000 dones menys.

Es redueix l'ocupació a Catalunya el 4t trimestre de 2015

Respecte de les dades de població ocupada, el quart trimestre del 2015, l'ocupació s'ha reduït a Catalunya en 9.000 persones respecte al trimestre anterior. En aquest cas, l'ocupació ha suposat una reducció del 0,3%, mentre que a la resta de l'Estat la tendència ha estat creixent. Exactament, s'ha donat un augment de 45.500 persones ocupades més i un 0,3% d'increment. En termes interanuals, l'ocupació ha augmentat en 53.800 persones, increment que significa un 1,8%. La taxa d'ocupació per al quart trimestre del 2015 és del 51% a Catalunya. Aquesta xifra representa 0,3 punts percentuals menys que el trimestre anterior i 0,8 punts percentuals més que l'any 2014.

Situació per províncies

L'anàlisi per províncies ens mostra com Tarragona registra la taxa d'atur més elevada, amb un 21,9% per al quart trimestre de l'any, seguida de Girona (19,7%) i Barcelona (17,2%). Lleida, la darrera demarcació, a molta distància de la resta de províncies, se situa en un 14,3%.

Augmenten els contractes temporals i cauen els indefinits

El darrer trimestre del 2015, el nombre de persones assalariades amb contracte indefinit es

editorial

#VAGANOÉSDELICTE

El dia 9 de febrer jutgen 8 sindicalistes d'Airbus per haver format part d'un piquet durant la vaga general del 29 de setembre del 2010.

La fiscalia, aplicant un article preconstitucional del Codi penal, demana 8 anys i 3 mesos per a cada un d'ells. La mateixa fiscalia que en el cas de les targetes *black* de Bankia, demana per a Rato i Blesa 4 anys i mig i 6 anys respectivament, segons recordava Almudena Grandes en un article recent.

Els 8 d'Airbus formen part dels 300 homes i dones sindicalistes encausats per participar en les vagues generals convocades davant del brutal atac als drets laborals i socials que han significat les reformes laborals i les retallades de salaris i condicions laborals. Per això el Govern del PP, en nom dels poders econòmics, ha volgut criminalitzar la protesta organitzada dels sindicats i moviments socials.

Però no estem sols. Comptem amb la solidaritat de moltes persones, entitats, institucions i partits, i del conjunt del moviment sindical internacional.

Cal restablir els valors democràtics i per això instem els diputats i diputades que han estat escollits en les darrers eleccions que una de les primeres actuacions del nou Parlament sigui la derogació de l'article 315.3 del Codi penal. ■

Resolució del Parlament per recuperar els drets dels treballadors de la Generalitat

El Parlament de Catalunya ha aprovat una resolució en relació amb el retorn dels drets econòmics i laborals dels treballadors i treballadores de la Generalitat, presentada conjuntament per tots els grups parlamentaris. CCOO es felicita per aquesta resolució que garanteix el cobrament del que resta pendent de la paga del 2012 en els exercicis pressupostaris del 2016 i del 2017, i com a data màxima de percepció el 31 de març del 2018. També deroga de forma gradual l'Acord de Govern per eliminar l'aplicació del descompte del 5%, perquè es cobri la paga íntegra. El Govern no aplicarà noves mesures per limitar el dret a percebre la paga extra del 2012 i recuperar els dies de permís i de vacances per antiguitat des del 2016. Finalment, aquesta resolució obliga la Mesa General de la Funció Pública a establir un calendari de negociació per a la recuperació de les pagues del 2013 i el 2014, així com de la resta de drets arrabassats el 2012. ■

Aturades i vaga al metro de Barcelona, el mes de febrer

Els treballadors i les treballadores del metro de Barcelona han convocat aturades i vaga per a aquest mes de febrer. Aquestes convocatòries es produeixen en el marc d'una programació de mobilitzacions per forçar el desbloqueig de les negociacions i pressionar a favor d'un acord que respongui a les reivindicacions plantejades a la plataforma unitària. El calendari de mobilitzacions comença amb una aturada de 5 hores, de 10 a 15 hores, el proper dia 2 de febrer, i una manifestació per a aquest mateix dia a Barcelona, a les 12 hores, que anirà des de la plaça d'Urquinaona fins a la plaça de Sant Jaume. També està convocada una vaga de 24 hores els dies 22 i 24 de febrer. ■

Mor el company Juan Casado Luque

CCOO lamenta la mort del company i amic Juan Casado Luque, que ens va deixar el dissabte dia 9 de gener, a l'edat de 67 anys. En Juan va ser assessor i membre de l'equip d'eleccions sindicals de CCOO del Vallès Occidental. Un sindicalista i militant convençut, defensor i orgullós de la seva classe, la treballadora. A aquest activista dels iaioflautes de Terrassa i membre del grup de teatre de CCOO Atressí, el trobaves a totes les manifestacions, des de les de l'1 de Maig a les del dret al propi cos. En Juan també el recordarem, entre d'altres coses, pel seu paper de sindicalista simpàtic i bonàs a *Clandestin@s*, obra representada en la commemoració del 50è aniversari de CCOO d'Indústria. Mai l'oblidarem. ■

reduïx en 38.000 persones respecte a ara fa un any, mentre que el nombre de persones amb contracte temporal augmenta en 69.900 persones assalariades més.

Pel que fa al tipus de jornada, les persones amb jornada parcial es redueixen en 6.200 i les que treballen a jornada completa augmenten en 60.100, respecte de l'any 2014.

Les demandes de CCOO de Catalunya

Davant aquest escenari, CCOO de Catalunya reclama mesures urgents per donar resposta a qui no té feina ni prestacions. La renda garantida de ciutadania a Catalunya, que actualment està pendent d'aprovació, ha d'assegurar recursos mínims a les persones sense ingressos, i així li vam exposar a la nova consellera de Treball, Afers

Socials i Famílies de la Generalitat en la primera trobada que va tenir lloc dimecres passat.

CCOO insta les empreses a generar ocupació estable, amb drets i condicions laborals dignes, que contribueixi a un nou sistema productiu que es basi en la qualitat, la innovació i la competitivitat i no en els baixos costos laborals, un model que ens ha dut a la crisi i a les dificultats de recuperació.

El sindicat reitera que el nostre mercat de treball continua generant treballadors pobres i amb dificultats per construir projectes de futur, i insisteix que no pot parlar-se de recuperació econòmica mentre es mantinguin els actuals nivells d'atur i l'ocupació segueixi sent insuficient i precària. ■

valoració qualitativa: bit.ly/1KJSPRz

Primera trobada del sindicat amb la consellera Dolors Bassa

CCOO de Catalunya reclama a la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat el desbloqueig de la tramitació de la renda garantida de ciutadania

Una delegació de CCOO de Catalunya encapçalada pel seu secretari general, Joan Carles Gallego, es va reunir el passat dimecres, a la seu del sindicat, amb la nova consellera de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat, Dolors Bassa, en el marc de la seva ronda de trobades institucionals amb els principals agents econòmics i socials del país per copsar les seves preocupacions. La consellera va estar acompanyada pel secretari general del Departament, Josep Ginesta.

CCOO de Catalunya li va transmetre la preocupació per la situació de l'atur, la precarietat i l'augment de la pobresa i les desigualtats, així com la necessitat de respostes urgents per abordar aquests problemes.

CCOO va situar en primer lloc la necessitat d'un pla de xoc contra l'atur i la precarietat laboral que prevegi mesures per actuar contra l'atur de llarga durada. CCOO va reclamar a la consellera el reforçament de la Inspecció de Treball per lluitar de forma efectiva contra el frau en la contractació. CCOO va incidir també en la necessitat d'impulsar un codi de bones pràctiques en la contractació pública, i que es fixi des de l'Administració catalana un salari mínim que serveixi per a tots els concursos públics que realitzen totes les administracions que operen en el territori de Catalunya.

CCOO va insistir en la seva demanda que es desbloquegi la creació de la renda garantida de ciutadania, actualment pendent de tramitació parlamentària, que juntament amb altres mesures de xoc evitin la pobresa i l'exclusió social creixent al nostre país.

El primer sindicat de Catalunya va fer esment també de la necessitat de prioritzar les polítiques que redueixin les desigualtats de gènere i generacionals que avui patim a Catalunya, amb mesures específiques.

Finalment, CCOO de Catalunya va reclamar a la consellera la implicació del seu departament en el desenvolupament del Marc català de relacions sociolaborals, i, en especial, la necessitat d'estendre l'activitat de mediació del Tribunal Laboral de Catalunya també als treballadors i treballadores de les administracions públiques catalanes. ■

CCOO signa un conveni amb la Generalitat per avaluar i acreditar competències professionals adquirides pels treballadors mitjançant l'experiència laboral

El dimarts passat va tenir lloc la signatura d'un conveni marc de col·laboració entre la Generalitat i CCOO de Catalunya en relació amb l'avaluació i l'acreditació de competències professionals adquirides per les persones a través de l'experiència laboral o de vies no formals de formació, i en relació amb el catàleg de qualificacions professionals. Aquest conveni regularà la col·laboració entre el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC), el Departament d'Ensenyament i CCOO fer facilitar l'acreditació de l'experiència laboral i els aprenentatges no formals de les persones treba-

lladores. Les que hi participin gaudiran d'una fase d'assessorament que inclourà l'orientació professional necessària per al disseny d'itineraris que els facilitin l'assoliment d'un títol de formació professional inicial o un certificat de professionalitat. Segons aquest conveni, CCOO hi tindrà un paper essencial, ja que identificarà les necessitats d'acreditació d'experiència laboral en relació amb el Catàleg de Qualificacions Professionals de Catalunya, i estimarà la quantitat de persones treballadores susceptibles de passar per un procés d'avaluació i acreditació de les competències professionals. En aquest sentit, CCOO impulsarà, en la negociació col·lectiva sectorial i d'empresa, acords que permetin desenvolupar la formació professional en totes les seves modalitats, i l'avaluació i l'acreditació de competències. Per part de CCOO de Catalunya, va signar-lo el secretari general, Joan Carles Gallego. El conveni tindrà vigència fins a final del 2016, amb possibilitat de pròrroga anual fins al 2019. ■

CCOO aconsegueix que l'Hotel Sun Village Lloret transformi 14 contractes temporals en indefinits

A través de la Inspecció de Treball de Girona, el representant de CCOO a l'Hotel Sun Village de Lloret ha aconseguit fer fixos discontinus 14 treballadors contractats, en frau de llei, per obra i servei, però que treballen en funcions estructurals de l'hotel. Són cambres de pis, cambres i cambres de menjador, recepcionistes, direcció, ajudants i auxiliars de cuina.

L'empresa Sun Village Lloret, que té dos hotels més a Lloret, té la pràctica de contractar per obra i servei. La Inspecció de Treball ha declarat en frau de llei aquesta situació, després de comprovar que no té causa justificada i, per tant, ha requerit a l'empresa que transformi aquests contractes en indefinits, tal com feia temps que denunciava i reclamava CCOO.

Aquests contractes d'obra i servei que fa l'empresa eren amb data d'inici i sense data de finalització, la qual cosa permetia, a l'empresa, en tot moment decidir sobre el lloc de treball arbitràriament. S'havia donat el cas que davant d'una incapacitat temporal (baixa mèdica), automàticament finalitzava "l'obra"; aquest cas també es va donar amb un directiu d'un dels hotels de l'empresa.

CCOO al llarg de l'any 2015 va reunir-se en diverses ocasions amb la direcció de l'empresa, Sun Village Lloret, per reclamar que modifiquessin aquestes contractacions i aturar, així, un frau a la llei. Davant la negativa d'arribar a acord per regular aquesta situació, CCOO va denunciar-ho a la Inspecció de Treball, que va aixecar una acta d'infracció i va obligar l'empresa a transformar els contractes temporals en indefinits, en fixos discontinus, en aquest cas.

S'ha demostrat, un cop més, la utilitat i la necessitat de la intervenció de CCOO per modificar les pràctiques abusives de les empreses, i així recuperar drets i una ocupació digna per al conjunt de les treballadores i treballadors de l'hostaleria. ■

CCOO valora positivament l'adjudicació de l'Audi A1 a SEAT Martorell, però alerta de la pèrdua de càrrega de treball

Per CCOO, l'anunci de l'assignació de l'Audi A1 a la planta de SEAT Martorell a partir del 2018 és un reconeixement a la qualificació i professionalitat de la plantilla de SEAT, que ha aconseguit, amb el seu excel·lent treball, els màxims nivells de qualitat d'un cotxe de segment prèmium com és l'Audi Q3.

És per aquest motiu que CCOO d'Indústria de Catalunya i la Secció Sindical de CCOO del grup SEAT no comparteixen la decisió d'emportar-se la producció de

l'Audi Q3, a partir del 2018, a la planta de Győr (Hongria), ja que es tracta d'un model per al qual els treballadors i treballadores de SEAT van haver que fer grans sacrificis perquè fos possible la seva adjudicació l'any 2010.

CCOO planteja que per evitar que la suma d'ambdues decisions pugui suposar una pèrdua de càrrega de treball i la consegüent destrucció d'ocupació, tant a SEAT com al parc d'empreses proveïdores, el grup amplii la seva cartera de models per garantir la seva presència a tots els segments de vehicles al mercat i ompli de capacitat de producció i d'ocupació la fàbrica de Martorell.

CCOO exigeix a l'empresa la negociació d'un pla industrial que prevegi l'assignació de nous models a la planta de Martorell, que garanteixi l'ocupació actual i que en permeti la creació de nova, tant per a SEAT com per al parc d'empreses proveïdores. ■

Els treballadors d'Abantia Industrial a Tarragona i Barcelona fan vaga per exigir el pagament de les nòmines pendents

Continua la vaga convocada als centres de treball d'Abantia Industrial de Tarragona i de Barcelona, el 26 de gener i el 2 de febrer, per exigir a l'empresa el pagament de les nòmines pendents. L'empresa va demanar marge de temps per respondre, però sense donar garanties que això impliqui una solució al problema. Per això, davant la insostenible situació que pateixen els treballadors, es va decidir mantenir les jornades de vaga.

Fa mesos que els treballadors pateixen endarreriments en el pagament de les nòmines i l'incompliment sistemàtic per part de l'empresa dels compromisos adquirits per al pagament de les pagues extraordinàries, i la situació s'ha agreujat darrerament, ja que les nòmines no només s'estan pagant cada vegada més tard, sinó que, a més, s'estan pagant de manera fraccionada. L'empresa

deu a la majoria dels treballadors part de les pagues extres de desembre del 2014 i juny del 2015 i part de la nòmina de desembre del 2015. CCOO denuncia que els clients d'Abantia Industrial estan pagant puntualment l'empresa, però que els treballadors segueixen sense cobrar. Per aquesta raó, insta els clients d'Abantia a intercedir perquè aquesta pagui les nòmines als seus treballadors puntualment, ja que la situació comença a ser insostenible. ■

Procés per buscar alternatives industrials al tancament de la planta de Covestro de Vila-seca

Finalment es va desconvocar la vaga prevista a Covestro de Vila-seca, del 20 al 26 de gener, ja que les direccions espanyola i alemanya de l'empresa van decidir obrir, el proper 9 de febrer, una taula de treball integrada per l'empresa i les seccions sindicals de CCOO i UGT, la qual tindrà com a objectiu estudiar alternatives industrials al tancament de la planta. Aquestes alternatives poden ser tant externes, mitjançant la implantació de noves empreses al centre de treball, com internes, mitjançant l'adequació de la planta per utilitzar-la per a d'altres produccions. La direcció alemanya ha deixat clar que la decisió de tancament està presa i no és reversible, però ha manifestat el seu compromís d'apostar per cercar alternatives que permetin reduir considerablement l'impacte d'aquesta decisió. CCOO creu que s'obre un procés que pot permetre conservar el màxim nombre de llocs de treball possible i esperen que el diàleg sigui constructiu i fructífer. ■

El sindicat rebutja l'anunci de retallada de llocs de treball a Ercros

L'horitzó està posat en el 2018 com a data final per a la substitució de la tecnologia del mercuri a les plantes de Flix i Vila-seca. Davant d'aquest fet, CCOO considera que l'anunci de 150 a 200 acomiadaments a Ercros és precipitat, ja que l'empresa se situa en el pitjor escenari possible, després de l'anunci del cessament total de l'activitat de la planta de MDI anunciat per Covestro, i que des del sindicat no considerem definitiu. Entenem que queden dos anys sencers de treball a les plantes d'Ercros i, per tant, temps suficient per buscar mesures que duguin a conservar el màxim nombre de llocs de treball d'ambdues plantes. CCOO exigeix a l'empresa mesures industrials alternatives que minimitzin l'impacte industrial i laboral anunciat per les dues plantes i participar en la taula, ja en marxa, per a la industrialització de Flix. ■

CCOO s'oposa als acomiadaments a l'empresa Santagloria Bakery

CCOO s'oposa a l'acomiadament de deu treballadores de la cadena de forns Santagloria Bakery, empresa que pertany al fons de capital de risc Nazca Capital, que el març del 2015 va comprar a Europastry els forns Molí Vell (avui Santagloria Bakery). No ha passat ni un any i el fons de capital de risc ha decidit tancar quatre establiments i acomiadar deu treballadores, entre les quals hi ha alguna treballadora que té reducció de jornada per cura de fills i també hi ha alguna delegada, sense informar prèviament la representació dels treballadors ni obrir un procés de negociació amb el comitè d'empresa. Per tota resposta, l'empresa al·lega la manca de rendiment dels establiments afectats. CCOO considera que les causes que addueix l'empresa per justificar els acomiadaments no són certes i lamenta que no hagi explorat possibles solucions. CCOO exigeix a l'empresa l'obertura immediata d'un procés de negociació per buscar alternatives als acomiadaments i al tancament d'establiments. ■

CCOO es consolida com a primera força sindical a Panrico

CCOO es consolida com a primera força sindical a Panrico, a la fàbrica de Santa Perpètua de Mogoda, on revalida la majoria absoluta, després de les eleccions sindicals celebrades

el passat 20 de gener. Els resultats deixen el comitè d'empresa repartit d'aquesta manera: 7 delegats i delegades per a CCOO, 3 per a UGT i 3 per a SUT. La Federació Agroalimentària de

CCOO de Catalunya valora positivament aquests resultats i el suport dels treballadors i treballadores a la candidatura de CCOO, que, després del dur conflicte que es va viure a l'empresa, manté la majoria absoluta. ■

Nova oferta formativa d'acollida laboral adreçada a persones immigrades

Durant el darrer trimestre del 2015, el Centre d'Informació per a Treballadores Estrangeres (CITE) del sindicat ha començat a impartir el mòdul B de coneixements laborals, de 15 hores lectives, previst a la Llei d'acollida de persones immigrades i retornades a Catalunya, en col·laboració amb els ajuntaments de diferents municipis catalans i amb el suport de la Generalitat de Catalunya.

En aquests cursos es tracten els conceptes bàsics de la normativa laboral, els drets i deures dels treballadors i les treballadores que emanen d'aquestes normes, el funcionament del mercat laboral, el paper de les organitzacions sindicals, i el mercat de treball i la recerca d'ocupació.

L'objectiu de la formació és, entre altres, que les persones que la realitzin tinguin nocions bàsiques de la legislació en l'àmbit sociolaboral i del funcionament del mercat laboral català, coneguin els drets i els deures bàsics d'una relació laboral, millorin la seva capacitat de recerca d'una feina ajustada al seu perfil professional i adquireixin l'autonomia per cercar i trobar la informació i l'assessorament necessaris en cada situació laboral concreta.

En finalitzar aquesta formació, s'obté el certificat corresponent que es podrà presentar per a l'obtenció de l'informe d'integració, necessari per a alguns tràmits vinculats a la Llei d'estrangeria.

Des del CITE fem una valoració molt positiva d'aquesta nova iniciativa formativa, que tindrà continuïtat durant el 2016 i que esperem que abasti cada cop més municipis, perquè millora les capacitats d'accedir al mercat laboral i promou el coneixement dels drets dels treballadors i les treballadores, i dels recursos per garantir-los. I molt especialment, del paper del sindicat i la importància de l'afiliació i la participació activa dels treballadors i les treballadores estrangers per garantir una ocupació de qualitat i amb drets. ■

Carles Bertran

CCOO acull una exposició d'Oxfam Intermón sobre fiscalitat injusta i desigualtat extrema

Fins al proper 7 de febrer es pot visitar l'exposició d'Oxfam Intermón "Fiscalitat injusta, desigualtat extrema", que es troba al vestíbul de la seu central de CCOO de Catalunya, Via Laietana, 16, de Barcelona.

L'exposició consta de tres parts dedicades al perquè Oxfam Intermón parla de desigualtat al món i a l'Estat espanyol, a l'informe *Iguals: acabem amb la desigualtat extrema*. És hora de canviar les regles, i a com es pot acabar amb la desigualtat extrema.

Oxfam Internacional i Oxfam Intermón van decidir fa dos anys iniciar una campanya on es posava de relleu la connexió entre una fiscalitat injusta i

la creixent desigualtat social a la immensa majoria d'estats del món.

Oxfam Intermón denuncia la desigualtat extrema i la seva conseqüència més visible: la pobresa. Si es continua en aquesta línia, el 2016 l'1% més ric de la població podria acaparar més riquesa que el 99% restant.

Però la desigualtat és evitable. Entre tots podem canviar les regles del joc exigint una fiscalitat justa i la supressió dels paradisos fiscals. La desigualtat és el resultat de decisions polítiques i econòmiques deliberades i intencionades que afavoreixen sistemes fiscals injustos i regulacions internacionals laxes que reforcen els desequilibris entre països.

Un estiu de solidaritat i compromís

Brigades 2016

Apunta't a les Brigades de Solidaritat 2016

Les Brigades de Solidaritat són un compromís de caràcter voluntari, en la formació i sensibilització sobre els problemes que afecten els pobles del Sud i d'apropament a les realitats de les organitzacions socials i sindicals que treballen pel canvi social.

Les Brigades de Solidaritat 2016 es realitzaran durant els mes d'agost a:

- Colòmbia, amb la Fundación por la Defensa de los Derechos Humanos del Centro y Oriente Colombiano (DHOCC) i Central Unitaria de Trabajadores (CUT).
- Palestina, amb Palestinian Farmers Union (PFU).

XERRADES INFORMATIVES:

- Els divendres **19 de febrer** i **15 d'abril**, a les 19 hores, a la seu de CCOO de Catalunya (Associació Catalana per la Pau i Fundació Pau i Solidaritat), a Via Laietana, 16, Barcelona.
- El dissabte **12 de març**, a les 11 h, a la seu de la Fede.cat (Federació Catalana d'ONG), al carrer Tàpies, 1-3, Barcelona.

Tota la informació sobre el procés d'inscripció i programa de formació: www.estiudesolidaritat.cat

O escriu a brigades@estiudesolidaritat.cat

La campanya té com a eixos fonamentals: evitar l'elusió fiscal, posar fi al frau fiscal i als paradisos fiscals, crear un organisme mundial de govern per a qüestions fiscals, establir una fiscalitat justa i progressiva, i reduir desigualtats salarials a tots els nivells, també les que es produeixen per raons de gènere. ■

Els nous Objectius de Desenvolupament Sostenible: una aposta mundial per eradicar la pobresa i combatre la desigualtat

Durant molts anys el desenvolupament humà va ser sinònim de creixement en el sentit clàssic, o sigui riquesa econòmica, monetària o de possessió de béns. El PIB d'un país, per tant, mesurava la riquesa i, com a conseqüència, el que s'entenia com a nivell de desenvolupament dels ciutadans i ciutadanes. Al llarg del temps, s'han anat introduint visions diferents que volien complementar aquest concepte, fins a arribar a prioritzar com a indicadors de benestar, d'altres que no estaven relacionats només amb la riquesa material.

S'ha volgut situar les persones al centre de l'interès de les institucions mundials, valorant la necessitat d'oferir oportunitats per al desenvolupament de les capacitats personals i la defensa dels drets humans. Per tant, s'ha introduït una nova mesura, l'IDH (índex de desenvolupament humà), un índex que es va crear prenent en consideració tres dimensions bàsiques per mesurar el desenvolupament i el benestar d'un país:

- 1) Tenir una vida llarga i saludable (es mesura amb l'esperança de vida).
- 2) Tenir la capacitat d'adquirir coneixements (es mesura en funció dels anys d'escolaritat reals i esperats).
- 3) Tenir la capacitat per assolir un nivell de vida digne (es mesura en funció de l'ingrés nacional brut per capita).

En aquest sentit, hem assistit també a un canvi interessant en la presa en consideració de la importància del treball, o més aviat del treball digne, com a factor de progrés i desenvolupament.

Segons el programa per al Desenvolupament de les Nacions Unides (PNUD): "El treball permet a les persones guanyar-se la vida i tenir una seguretat econòmica. És vital per assolir un creixement econòmic equitatiu, la reducció de la pobresa i la igualtat de gènere". Enguany, l'informe anual d'aquesta institució està completament dedicat al treball al servei del desenvolupament humà, amb la qual cosa es reconeix el paper fonamental que té el treball digne en l'emancipació i en la sortida de la pobresa de les persones.

En el mateix sentit hi hagut una evolució en els plantejaments dels nous Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), promoguts per les Nacions Unides, hereus dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM), plantejats per la comunitat internacional l'any 2000, la vigència dels quals va acabar el 2015. Els ODM eren 8 i amb el seu assoliment es pretenia eradicar la pobresa a escala mundial. Efectivament, el nombre de persones que viuen en situació de pobresa extrema arreu del món s'ha reduït en els últims 25 anys, ja que ha pas-

sat de 1.900 a 836 milions. Malgrat això, la situació segueix sent molt greu. Són dades d'aquestes últimes setmanes les que ens diuen que "62 persones posseeixen la mateixa riquesa que els 3.600 milions més pobres del món". Queda clar que s'ha reduït la pobresa, però també que ha augmentat la desigualtat i existeix una situació intencionadament volguda per les elits econòmiques i polítiques de mantenir una iniqua redistribució de les rendes.

Els ODS i/o l'agenda 2030 per al desenvolupament sostenible formen part d'una estratègia mundial que pretén aconseguir que, per a l'any 2030, la situació mundial en matèria de drets humans i individuals sigui plenament sostenible en tres àmbits: l'econòmic, el social i l'ambiental. Aquesta agenda va ser aprovada el 25 i 26 de setembre del 2015, a Nova York, pels líders mundials reunits en una cimera especial de les Nacions Unides, després de negociacions portades a terme durant tres anys.

Tot aquest procés no va estar exempt de crítiques dels sectors socials, sindicals i dels països en vies de desenvolupament. Bàsicament es va criticar per:

- L'opacitat de les negociacions.
- Per la insuficiència, ja detectada abans de començar la seva posada en marxa, dels recursos imprescindibles per a un veritable assoliment dels objectius.
- I per la manca de polítiques de prevenció de les desigualtats.

Tornant al tema de la presència del treball en l'agenda mundial, es pot dir que en la primera formulació dels ODM no s'havia introduït cap objectiu que en la seva formulació fes una referència al treball digne. Ara, en els ODS, que són 17 (amb 169 metes), en l'objectiu número 8, almenys, s'hi menciona explícitament la voluntat de "promoure el creixement econòmic sostingut, inclusiu i sostenible, l'ocupació plena i productiva i el treball digne per a tothom".

Com hem dit, el moviment internacional sindical ha acollit bé i dóna suport a aquesta iniciativa, tot i haver expressat la seva preocupació

per la manca de compromisos concrets per assolir aquests objectius. No podem oblidar que la lluita pels drets de la classe treballadora, per ser efectiva i justa, ha de ser una lluita per totes les dones i tots els homes d'arreu del món. S'han de combatre arreu la pobresa, les desigualtats i la violació dels drets humans.

Per tot això, i considerant d'alt interès sindical el coneixement profund d'aquests 17 objectius de Desenvolupament, cada 15 dies, a les pàgines del Lluita Digital us oferirem una fitxa informativa sobre cadascun d'ells. A continuació teniu ja la primera. ■

Michela Albarello
Fundació Pau i Solidaritat

ODS núm. 1

NOM: POSAR FI A LA POBRESA en totes les seves formes, arreu del món.

DADES: el nombre de persones que viuen en situació de pobresa extrema arreu del món s'ha reduït en els últims 25 anys, ha passat de 1.900 a 836 milions. Malgrat això, la situació segueix essent molt greu.

El desenvolupament no ha estat igual ni equitatiu al llarg dels països, de les classes socials, de les ètnies i dels gèneres.

METES:

1.1. Per al 2030, eradicar la pobresa extrema per a totes les persones del món, actualment mesurada per un ingrés per persona inferior a 1,25 dòlars dels Estats Units al dia.

1.2. Per al 2030, reduir almenys a la meitat la proporció d'homes, dones i infants de totes les edats que viuen en la pobresa, en totes les seves dimensions, d'acord amb les definicions nacionals.

1.3. Posar en pràctica a escala nacional sistemes i mesures apropiades de protecció social per a tothom, inclosos nivells mínims i, per al 2030, aconseguir una àmplia cobertura per als pobres i els vulnerables.

1.4. Per al 2030, garantir que tots els homes i dones, en particular els pobres i els vulnerables, tinguin els mateixos drets als recursos econòmics, així com a l'accés als serveis bàsics, la propietat i el control de les terres i altres béns, l'herència, els recursos naturals, les noves tecnologies apropiades i els serveis financers, inclòs el microfinançament.

1.5. Per al 2030, fomentar la resiliència dels pobres i les persones que es troben en situacions vulnerables i reduir la seva exposició i vulnerabilitat als fenòmens extrems relacionats amb el clima i altres crisis i desastres econòmics, socials i ambientals.

1.a. Garantir una mobilització important de recursos procedents de diverses fonts, fins i tot mitjançant la millora de la cooperació per al desenvolupament, per proporcionar mitjans suficients i previsibles als països en vies de desenvolupament, en particular als països menys avançats, per posar en pràctica programes i polítiques encaminats a posar fi a la pobresa en totes les seves dimensions.

1.b. Crear marcs normatius sòlids a escala nacional, regional i internacional, sobre la base d'estratègies de desenvolupament a favor dels pobres que tinguin en compte les qüestions de gènere.

PRIORITAT SINDICAL: alta

TOM VRIJENS, PRESIDENT DEL COMITÈ DE JOVENTUT DE LA CONFEDERACIÓ EUROPEA DE SINDICATS

“Hem de recuperar la perspectiva que el que és normal ha de ser tenir una feina estable, poder guanyar-te la vida i tenir una pensió al final de la teva carrera”

Tom Vrijens va ser escollit el passat setembre nou president del Comitè de Joventut de la Confederació Europea de Sindicats. Aquest comitè va aconseguir en el marc del congrés de París una ampliació de la seva participació en els òrgans de govern de la confederació europea, assolint deu vots al congrés i un vot a l'executiu. Això permetrà als joves sindicalistes europeus més representació en el dia a dia de la CES i també més facilitats per fer escoltar la seva veu a l'hora d'encarar els importants reptes que haurà d'enfrontar el sindicalisme europeu al llarg dels propers quatre anys.

■ Quin és el teu rerefons professional i quina va ser la teva motivació a l'hora d'incorporar-te al sindicat?

Sóc el responsable de joventut de la meva organització (CSC) i vaig estudiar treball social, que ve a ser una cosa semblant a “estudis sindicals”. A Bèlgica el sindicalisme és part de l'estructura social, i el sindicat em va donar l'oportunitat de conèixer l'organització i em va facilitar que fes estudis de sociologia. Malgrat les visions més conservadores, vaig trobar en els sindicats una organització que pot operar canvis reals. Veig altres moviments que donen poder als joves, però els sindicats tenen realment la possibilitat d'intervenir i lluitar a favor dels treballadors i treballadores, però també de la gent en general. Això és el que m'agrada del moviment sindical i aquesta continua sent la meva motivació per treballar-hi. És també el que la gent jove potser no veu i el que hem de comunicar. Per aquesta raó, a Bèlgica, anem a les escoles per explicar què és el que fan els sindicats. També és possible fer estades al sindicat i conèixer de ben a prop què fan i veure com és possible ajudar els treballadors i treballadores perquè es posin el futur a les seves mans.

■ Avui el paper dels joves en la lluita per recuperar o reforçar el model social, però també per renovar i adaptar els sindicats als nous reptes laborals, socials i polítics esdevé fonamental...

Aquesta és una de les principals prioritats que vam situar al congrés de París i estem molt contents de veure que la CES ho ha situat també com una de les seves prioritats: organitzar millor, i no tan sols per ampliar l'afiliació, sinó també per ajudar els joves treballadors i treballadores a defensar els seus drets. I això és clau. Perquè hi ha d'haver un canvi generacional en un context molt complicat, però en el qual les reivindicacions continuen sent les mateixes que fa quaranta, cinquanta o seixanta anys enrere. Volem una feina estable i segura, i també vo-

lem tenir una vida familiar estable i segura. Aquesta és la prioritat també per al moviment sindical, però veiem un gran nombre de treballadors i treballadores que estan sense feina, o si en tenen aquesta és precària. Hem d'afiliar millor, però també hem d'organitzar-nos millor i facilitar que els sindicalistes joves de tot Europa es puguin trobar i intercanviar perspectives, debatre i decidir millors solucions i reforçar la unitat sindical i la solidaritat a Europa.

■ La crisi ha colpejat la cohesió territorial, ha augmentat les diferències entre rics i pobres, però també ha tingut conseqüències per a la solidaritat generacional.

Sí, el debat intergeneracional està molt viu, també pel que fa als interlocutors socials, i hi participarem, en les negociacions a escala europea. La qüestió és com crear un contracte generacional. Com podem cooperar pel que fa al mercat de treball tant els que hi entrem, com els que acaben la seva trajectòria professional. Aquesta és una qüestió central. El que hem d'evitar és el conflicte entre generacions, el “ara és el nostre torn”. Per això hem de trobar-nos i escoltar-nos. Aquesta és la clau si volem entendre què és el que vol cada generació. Permet-me que posi un exemple del meu país. Aquí tenim un sistema de Seguretat Social molt ampli i complex, i de vegades per als joves que entren al mercat de treball algunes lleis semblen ridícules o conservadores, però tenen una raó de ser. Per això necessitem el contacte, per entendre la realitat i el marc legal, i per poder-lo adaptar als temps que corren i satisfer així el que els treballadors i treballadores esperen. Penso que necessitem, cada generació de la mateixa manera, un equilibri en l'àmbit del gènere, per exemple.

■ Quan pensem en l'afiliació de treballadors i treballadores joves, hi ha dos elements molt importants. El primer és la comunicació. Els sindicats

“El que hem d’evitar és el conflicte entre generacions, el “ara és el nostre torn”. Per això hem de trobar-nos i escoltar-nos”.

Europeus estan ben posicionats pel que fa als canals i els formats comunicatius que utilitzen?

Des del meu punt de vista hem d'utilitzar més recursos per a la comunicació. La comunicació ens fa visibles com a moviment, i potser tenim un problema amb la visibilitat a escala europea. Aquesta manca de visibilitat sovint es fa també evident als països propis. Hem d'invertir més i tenir una estratègia de comunicació més afinada, però la comunicació sola tampoc no podrà resoldre el problema de l'afiliació. Per això s'han d'ampliar els canals de comunicació, però al mateix temps hem d'anar a trobar la gent jove allà on sigui. La millor comunicació és el cara a cara, la presència, trobar els joves i les joves treballadores al lloc de treball i preguntar-los quines són les seves reivindicacions i quines són les seves expectatives.

El segon és si els serveis que ofereixen tradicionalment els sindicats satisfan les expectatives dels joves, o si no s'hauria d'adaptar una mica el model, actualitzar-lo.

Potser pel que fa l'estructura interna, el sindicat és sovint bastant burocràtic. S'haurien d'escurçar una mica les línies de comunicació entre el moviment sindical, les estructures i els joves. Aquestes línies semblen de vegades massa llargues. Evidentment, hem d'adaptar els serveis que podem oferir, buscar-ne de nous i trobar un equilibri entre els serveis que oferim als individus i els que oferim en l'àmbit de l'acció col·lectiva, a l'hora de construir una perspectiva per als joves i treballar amb ells per fer-la realitat. Això suposa poder posar el futur a les nostres mans, donar poder als joves. Ho hem vist en el marc de la crisi, per exemple amb els “indignats”. Aquí els canals de comunicació eren molt directes i els espais de debat, molt propers, ajustats, i facilitadors d'una interacció molt dinàmica. Podem aprendre d'aquest nou tipus de moviments, perquè aquesta perspectiva és clau. Hi ha molts joves, estudiants, que pensen que no els arribarà la jubilació, i que mai tindran un lloc de treball estable. Aquesta no pot ser la manera de pensar i hem de canviar aquesta narrativa. Allò normal ha de ser tenir una feina estable, poder guanyar-te la vida i tenir una pensió al final de la teva carrera. Aquesta perspectiva l'hem de recuperar i hem d'ajudar perquè s'hi pugui tornar a creure. Això suposa un gran repte per al moviment sindical europeu.

Potser un dels temes en el qual el sindicalisme europeu pot ser també molt útil per als joves és oferir un acompanyament en una pràctica cada vegada més estesa: la mobilitat.

El passat setembre vam debatre sobre com avançar en la representació dels interessos dels joves i una de les qüestions era aquesta, la mobilitat i la possibilitat de crear una afiliació europea. Tenim una mobilitat creixent, en molts casos forçada, que sovint és producte d'una manca de consciència a escala dels estats pel que fa, per exemple, a la pèrdua de talent. Aquest és un dels plans en els quals hem de treballar. La migració ha vingut per quedar-se, no marxarà. Avui agafem un avió com abans s'agafava l'autobús. Ja comptem amb una seguit d'acords entre sindicats de reconeixement mutu de l'afiliació, però sempre hi ha mancat una mica la part pràctica. Hem de trobar la manera d'ajudar els treballadors i treballadores mòbils, de donar-los accés a la informació legal tant en el país d'arribada com en el d'origen. Sempre diem que volem, a més, un programa Erasmus per a joves líders sindicals per millorar la seva interacció i el coneixement mutu. La idea és fer possible una estada d'un parell de mesos en una altra organització, agafar-hi experiència i poder-la portar a l'organització pròpia de tornada. Per tant es tracta dels afiliats, però també dels sindicalistes per utilitzar la mobilitat com un avantatge.

La mobilitat massa vegades és forçada, perquè no hi ha oportunitats al país propi. Penses que la garantia juvenil pot canviar aquesta situació?

La garantia juvenil va ser un instrument proposat per la CES, però el que estem veient no és el que vam proposar, perquè no està creant ocupació de qualitat. El que s'està fent acaba amb gran freqüència en pràctiques i aprenentatges, lluny del que seria una feina real. També veiem que en molts casos els interlocutors socials no són incorporats a la implementació a escala nacional. Va ser un gran error de la Comissió Europea no implicar totalment els sindicats per garantir l'èxit de la proposta. Tenim la impressió que sovint la comissió és capaç d'imposar mesures d'austeritat, però en aquest cas tan sols donen els diners i no fan el seguiment dels resultats. Ens temem que el programa acabi el 2016 i no s'hagi avançat gens. El que està passant és que finalment la gent jove marxa d'Europa. Els joves portuguesos se'n van a Angola, potser els joves grecs marxen a l'Àsia. Així potser desapareixen de les estadístiques, però el problema no ha desaparegut i necessitem un senyal fort per part de la Comissió Europea i dels estats que comencen a utilitzar els diners. Això ha de ser una crida també a l'acció dels sindicats i de les seves organitzacions de joves per supervisar si la garantia juvenil s'està aplicant, què passa amb els diners...

Amb aquest tipus de polítiques insatisfetes es trenquen expectatives i es promou el descrèdit de les institucions, i l'escepticisme per part dels joves.

Sí. Aquest és un repte per al moviment sindical. L'experiència més satisfactòria per mi és veure un grup de joves una mica “fatalistes” que no veuen cap futur i aconseguir apoderar-los i acompanyar-los en la construcció d'una perspectiva, i també en la lluita per fer-la realitat. És l'obligació dels sindicats crear una perspectiva de futur i anar més enllà de construir un somni. Va haver-hi un temps en el qual les vacances pagades o la prestació d'atur era un somni llunyà, el permís de paternitat també ho era, però es van assolir com a drets. Amb la crisi estem veient com s'imposen les retallades, i justament per aquesta raó hem de tornar a canviar la narrativa i crear perspectives. Hi ha molts joves que fan pràctiques a Bèlgica, a uns els paguen, als altres no, no tenen cap perspectiva. Troben que és normal, però això no és normal. Tothom té dret a treballar i això és fonamental i hem de lluitar perquè es faci realitat.

Una de les coses que tenim en comú és que als nostres països hi conviuen nacions amb una forta identitat, el que sovint comporta tensions. Si ho mirem no des de l'àmbit de la política, sinó des de l'àmbit social, quin és el paper que tenen, a Bèlgica, en aquesta qüestió, els sindicats?

A Bèlgica tenim una part del país que parla flamenc i l'altra que parla francès, i també hi ha certes tensions. En l'àmbit social els sindicats tenen un paper important, primer de tot quan faciliten encontres i trobades. La possibilitat de trobar-se, d'escoltar-se i de veure quins són els arguments sobre diferents qüestions és una aportació important, perquè desmunta distàncies, prejudicis. Si no hi ha punts de trobada acaben pesant els estereotips, les acusacions i els malentesos. Un s'acaba desconnectant. En aquest sentit el moviment sindical té, a Bèlgica, un paper molt important mantenint els treballadors en el marc d'una identitat belga. Aquesta perspectiva ens fa sentir bé. De vegades tenim una manera diferent d'expressar-nos tant en paraules com també en accions contra els empresaris o contra el govern amb les seves mesures d'autoritat. Aquí hi poden haver diferències, però en allò fonamental tots volem el mateix. Aquesta és la clau i aquest és el paper que el sindicat pot tenir també en el pla social. ■